

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 512. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139953965920/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

stoffet, men med meget væsentlige inddskrænkninger. For pietist-melodiernes vedkommende har jeg måttet nøjes med Pontoppidans salmebog (1740/42/77), Breitendichs koralbog (1764), Schenelli-melodiernes (1736) og det ufuldstændige register over de 70 »arter« hos Freylinghausen (I, 1704; II, 1714; I-II, 1741/71¹). For de verdslige melodiers vedkommende har jeg, som nævnt (s. 498), kunnet støtte mig til »Dansk sanghistorisk registrantes strofekartotek over Stubs vers og Foss' og Sperontes' melodier, suppleret med et foreløbigt gennemsyn af Rathgebers »Augsburger Tafelkonfekte« (1733-40) og Graaes »Arier og sange« (I, 1773; II, 1777), der kun har givet lidt hver²). — Hvad endelig folketonerne angår, har jeg til den planlagte bekræftende sammenligning foreløbig kun inddraget det *trykte*, *danske* og *norske* materiale. Alterede dette er så omfattende og fastholdelsen af de enkelte variantgrupper så intrikat, at det blev naturligt og nødvendigt for mig i første omgang at standse her ved det lettest tilgængelige stof³). Endelig har jeg begrænset sammenligningen til Svanesangene alene og de få, usikre Klencodiemelodier nr. 110-124 (jf. s. 506 f.).

*

Det vil være rimeligt at bringe en oversigt over dette folkelige materiale først — i tabelform med alle nødvendige forkortelser. Underseglerne af de enkelte Svanesangs-grupper kan derefter nøjes med henvisninger til tabellen. Følgende forkortelser er benyttet:

¹) Først under korrekturumsningen har jeg fået lejlighed til en metrisk jævnførsle dels med den af Nils Schierring (anf. skr. I, 180 f.) beskrevne, hymnologiske strofergrænsen af G. E. F. de Franchenu (1795, med tilføjelse til 1799), dels med Jøbs Zahns samling (jf. s. 497). Resultaterne af disse undersegler har jeg ikke nået at udnytte fuldt; ofte har jeg i de flg. enkeltanalyser måttet nøjes med at angive de fundne parallelnumre under signaturerne F. og Z. — De Brorson'ske papirer, som cand. mag. Anne M. Simonsen har gennemgået for mig (jf. s. 498), indeholder intet om »Svanesang«.

²) Om en kunstig begrænsning til de nævnte sanger har der naturligvis ikke været tale. Alt, hvad jeg under arbejdet har husket af tysk og nordisk sanghistorie, er medtaget, hvor jeg findt det relevant.

³) Supplerende håndskrevet *datask* stod ihudes på Dansk folkenindesamling: E. Tang Kristensens samling, kapitel 1429/34: Salmemelodier. — Et indtryk af det *Håndskrevne* norske stofs overvældende rigdom gives Øystein Gaaukslads »Melodi- og tekstregrister til Catharinus Ellings oppdagelser av Folkesanskrifte«, Oslo 1953 (stencileret; eksemplar på Dansk folkenindesamling), et forhåledigt katalog, som har ydet mig stor støtte under arbejdet. Jeg skylder prof. Schierring og bibliotekar Erik Dal tak for henvisningen til disse samlinger.